

HØSTGUDSTJENESTE, 15. søndag efter Trinitatis – 2. tekstrække

Nygårdskirken 13. september 2026, kl. 10.30

Tekst: Lukasevangeliet 10,38-42

Salmer: 808; 730; 69; 728; 846, v.4; 729

Gud, tak fordi Du vil give os det, vi behøver! Amen.

Ét æble er modnet i kirkens have år! Sidste år var der også ét æble – men det faldt af grenen før det var modent. I år er æblet stort og rødt og fint – for Birgit gav det sikkerhedsnet på tidligere på sæsonen; derfor har det klaret sig: Se! Så i år skal vi have æblekage efter høstgudstjenesten! Men ét æble – hvad forslår det til så mange som vi er i dag? Hvis vi tager Jesus alvorligt – så er det nok! *Ét er fornødent!* sagde han jo! OK – måske er det at tage Jesu ord *lidt* for *bogstaveligt!* Men vi skal tage alvorligt, at Jesus peger på et problem, vi kender alt for godt: Bekymringen for om der er *nok!* Æbler nok, penge nok, tid nok! Vi er bange for at vi ikke har *gjort* nok – og at vi så ikke er *gode* nok! Og vi bliver stressede og irriterede og lader det gå ud over andre! Som Martha! Egentlig er Martha jo bare optaget af at gøre alt så godt som muligt for *andre!* Problemet er når der går *kontrol* i den: Hvem

gør noget – hvem lader stå *til*? Hvor kan *jeg* sørge for at rette op på fejl og mangler? Sådan kan man gøre sine medmennesker til *objekter* for sin egen aktivitet – i stedet for at de er *subjekter*, som vi modtager åbent med det, *de* har at bidrage med. Derfor ser Martha Jesus som en *gæst*, der kræver hendes indsats – og hun er ude af stand til at tage imod det, *han* har at give hende. Hos os her i dag ville Martha vil nok ryste frustreret på hovedet og sige: ”Høstgudstjeneste med ét æble! Herre min Gud! Skal dansk landbrug klare sig på verdensmarkedet, må der mere gift og gødning til! Men *overskud nu* koster klima, natur og drikkevand – ja, måske *klodens* overlevelse på længere sigt! Det er *mange* ting at være bekymret og urolig over! Sid ikke dér på hænderne! Sig dog til dem, Jesus at de skal *gøre* noget!” Og så er det at Jesus siger sit: *Ét er nødvendigt!* Han opfordrer os til at kikke væk fra alle de *mange* ting der fylder vores bevidsthed og gør os urolige og bange. Og i stedet *se ham, se hinanden og lytte!* Stoppe med at gøre alt muligt for at rette op på andres fejl og mangler – og i stedet lytte til, hvad andre *giver* os, hvad vi har at takke *dem* for! Og Jesus peger på Maria som

forbillede! Hun var optaget af det, Jesus kunne give *hende*! Maria opfattede *ikke* Jesus som en gæst, hun skal varte op. Maria ser tværtimod Jesus som selve *værten* i *hendes* liv: *Hun er hans* gæst der trænger til, at *Jesus* gør noget for *hende*; ja, hun trænger til at han giver hende et sikkerhedsnet på, så hun ikke falder for hårdt ned og slår sig! Hun lytter og tager imod! Og det er dén indstilling vi fejrer høstgudstjeneste på! Vi har ikke bidraget til det danske bruttonationalprodukt – og selv om vi pynter alteret med det, andre kalder ukrudt, så retter det ikke meget op på klimaet! Og kun et enkelt økologisk æble kan vi prale af i år! Så hvor var vi uden *andres* gavmildhed? Hvor var vi uden *Jesus*, som kvit og frit inviterer os til sit bord høj og lav, økologer og miljøsvin, fordi han har alt godt at give os? Hvor var vi, hvis vi selv var herrer i eget hus? Det er vi heldigvis ikke: Gud er den gavmilde vært i vores liv og lader os *gratis* nyde godt af sin tilgivelse, trøst og levende håb, sit sikkerhedsnet af evig kærlighed!

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed. Amen.